

Rolnummer 2510
Arrest nr. 130/2003 van 8 oktober 2003

A R R E S T

In zake : het beroep tot vernietiging van artikel 28 van de wet van 14 januari 2002 houdende maatregelen inzake gezondheidszorg, ingesteld door de v.z.w. Belgische Vereniging van Artsensyndicaten en het Verbond der Belgische Beroepsverenigingen van Geneesheren-specialisten.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en A. Arts, en de rechters L. François, R. Henneuse, L. Lavrysen, J.-P. Snappe en E. Derycke, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van het beroep en rechtspleging*

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 21 augustus 2002 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 22 augustus 2002, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 28 van de wet van 14 januari 2002 houdende maatregelen inzake gezondheidszorg (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 22 februari 2002) door de v.z.w. Belgische Vereniging van Artsensyndicaten, met zetel te 1050 Brussel, Boondaalsesteenweg 6, bus 4, en door het Verbond der Belgische Beroepsverenigingen van Geneesheren-specialisten, met zetel te 1050 Brussel, Kroonlaan 20.

De Ministerraad heeft een memorie ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend.

Bij beschikking van 22 mei 2003 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 11 juni 2003, enkel wat betreft de ontvankelijkheid, na de partijen te hebben verzocht zich in een uiterlijk op 2 juni 2003 in te dienen aanvullende memorie nader te verklaren over de weerslag op het beroep, met name op het vlak van de ontvankelijkheid, van de opheffing van artikel 173*bis* van de wet van 14 juli 1994 bij artikel 29, 6°, van de programmawet van 24 december 2002, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 31 december 2002.

De Ministerraad en de verzoekende partijen hebben aanvullende memories ingediend.

Op de openbare terechtzitting van 11 juni 2003 :

- zijn verschenen :

. Mr. E. Thiry, advocaat bij de balie te Brussel, en Mr. M. Vanden Dorpe, advocaat bij de balie te Luik, voor de verzoekende partijen;

. Mr. P. Boucquey, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad;

- hebben de rechters-verslaggevers R. Henneuse en E. Derycke verslag uitgebracht;

- zijn de voornoemde advocaten gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De voorschriften van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden in acht genomen.

II. *In rechte*

- A -

A.1. Het Hof heeft de partijen uitgenodigd zich in een aanvullende memorie nader te verklaren over de weerslag op het beroep, met name op het vlak van de ontvankelijkheid, van de opheffing van artikel 173*bis* van de wet van 14 juli 1994 bij artikel 29, 6°, van de programmawet van 24 december 2002, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 31 december 2002.

A.2. De verzoekende partijen zijn van mening dat hun belang om in rechte te treden slechts zou verdwijnen voor zover de opheffing van de bepaling die zij aanvechten, terugwerkt.

Zo niet zouden zij een belang bij hun beroep behouden, in zoverre « het niet uitgesloten is dat de zorgverstrekkers konden worden verontrust door het artikel zoals het is ingevoerd bij de wet van 14 januari 2002 ».

Bovendien zouden zij er belang bij hebben « te doen vaststellen dat de bepaling die artikel 173*bis* opheft, moet worden beschouwd als een in rechte gunstiger bepaling die verantwoordt dat, zelfs voor vaststellingen die dateren uit de periode van vóór de opheffing, het eisen van de vergoeding bedoeld in artikel 173*bis*, zoals het bij de wet van 14 januari 2002 is ingevoerd, niet wordt toegepast ».

A.3. De Ministerraad stelt van zijn kant dat, rekening houdend met de opheffing van het aangevochten artikel 173*bis* bij artikel 29, 6°, van de programmawet van 24 december 2002, enerzijds, - voor de toekomst - de vernietiging voor de verzoekende partijen niet meer voordelen zou opleveren dan de opheffing zelf en, anderzijds, – wat het verleden betreft – vermits voor artikel 173*bis* geen uitvoeringsmaatregelen zijn genomen, het de verzoekende partijen geen nadeel kan berokkenen. Daarnaast merkt die partij op dat de aangevochten bepaling is vervangen door een artikel 164*bis*, dat bij artikel 25 van dezelfde programmawet is ingevoegd en waarvan de verzoekende partijen de vernietiging niet hebben gevorderd. Volgens de Ministerraad zouden zij derhalve niet meer van het vereiste belang doen blijken.

- B -

B.1.1. De verzoekende partijen vorderen de vernietiging van artikel 173*bis* van de wet van 14 juli 1994, ingevoegd in die wet bij artikel 28 van de wet van 14 januari 2002 houdende maatregelen inzake gezondheidszorg.

De bestreden bepaling luidde als volgt :

« Indien de Dienst voor geneeskundige controle of de dienst voor administratieve controle, op eigen initiatief of na melding door een verzekeringsinstelling, vaststelt dat een zorgverlener, ondanks schriftelijke aanmaning, op onrechtmatige wijze verstrekkingen aanreken of door derden laat aanrekenen, is de betrokken zorgverlener, overeenkomstig de door de Koning te bepalen voorwaarden en modaliteiten en onverminderd de sancties en terugvorderingen bedoeld in titel VII van deze wet, een compenserende vergoeding verschuldigd.

Deze vergoeding is verschuldigd voor vaststellingen van fouten die niet uitsluitend betrekking hebben op het niet naleven van de onderrichtingen betreffende de aflevering van

de facturatiegegevens op magnetische dragers, die door het Verzekeringscomité werden vastgesteld met toepassing van de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 december 1963 houdende verordening op de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

Deze vergoeding bedraagt 20 % van het foutief aangerekend bedrag voor een eerste vaststelling en 50 % van het foutief aangerekende bedrag in geval van herhaling binnen een periode van twee jaar.

De Koning bepaalt de bestemming en de wijze van boeking van de geïnde vergoedingen alsook het aandeel dat eventueel aan de verzekeringsinstelling wordt overgemaakt. »

B.1.2. Artikel 173*bis* is opgeheven bij artikel 29, 6°, van de programmawet van 24 december 2002, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 31 december 2002.

Krachtens artikel 50 van dezelfde wet treedt die opheffing in werking de vijftiende dag van de tweede maand die volgt op de bekendmaking van de wet in het *Belgisch Staatsblad*, namelijk op 15 februari 2003.

B.2. Uit die opheffing vloeit voort dat, vanaf die datum, het beroep zonder voorwerp is geworden.

Er dient evenwel te worden onderzocht of het beroep ontvankelijk blijft, in zoverre het betrekking heeft op het voormelde artikel 173*bis* vóór die datum.

B.3.1. Volgens de verzoekende partijen zouden zij een belang bij de vernietiging van artikel 173*bis* behouden in zoverre « het niet uitgesloten is dat de zorgverstrekkers konden worden verontrust » door die bepaling.

B.3.2. Het blijkt niet – en de verzoekende partijen tonen evenmin aan – dat aan artikel 173*bis* van de wet van 14 juli 1994, vóór de opheffing ervan, uitvoering is gegeven.

Het Hof stelt inzonderheid vast dat er geen koninklijke besluiten zijn uitgevaardigd die werden voorgeschreven in het eerste en het vierde lid van artikel 173*bis*.

Aangezien artikel 173*bis* niet ten uitvoer is gelegd en opgeheven werd door artikel 29, 6°, van de programmawet van 24 december 2002 en die bepaling niet werd aangevochten, hebben de verzoekende partijen geen belang bij de vernietiging van de bestreden bepaling.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt het beroep.

Aldus uitgesproken in het Frans, het Nederlands en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 8 oktober 2003.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

M. Melchior